

ci którzy już stracili wiarą bardziej

suri stawicka

rozpadam się w cierpieniu świata i konsekwencjach ekologicznych zaniedbań
myślę o sile i kruchości tkanek ludzkich w obliczu ekstremalnych
stanów atmosferycznych

planety. Tej planety –

próbującej krzyczeć
i przemawiać do rozsądku ludzkiego

ten ostatni raz.

Od kilkunastu dni obserwuję skrajności, które bolą moje tkanki, zupełnie tak jakbym przejęła
jej cierpienie.

ekstrema są stresujące.

ekstrema wykraczają poza harmonię.

dzięki ekstremom można osiągnąć więcej lub mniej niż norma.

nasza planeta staje się nienormalna

staje się bardziej tych, którzy już stracili